

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Jana Čížka a JUDr. Milana Podhrázkého ve věci

žalobců: a) V. H.
b) I. H.
oba bytem x
oba zastoupeni obecným zmocněncem Ing. J. B.
bytem T. 445/3, B.

proti

žalovanému **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

v řízení o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2017,
č. j. 101776/2017/KUSK,

takto:

- I. Žaloba žalobce a) podaná dne 16. 10. 2017 **se odmítá.**
- II. Žaloba žalobkyně b) podaná dne 9. 10. 2017 **se odmítá.**
- III. Žaloba žalobce a) podaná dne 9. 10. 2017 **se zamítá.**
- IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce a) podal u zdejšího soudu s účinky podání ke dni **16. 10. 2017** žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2017, č. j. 101776/2017/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto pro

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

opožděnost jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Votice ze dne 18. 4. 2017, č. j. 11393/2017/VÝST-No (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci a) odňato vlastnické právo k pozemkům p. č. , xxx v k. ú. O. u V. a k pozemku p. č. x v k. ú. V. za účelem realizace stavby „přeložka silnice I/3 Olbramovice“. Žalobce navrhl, aby žalobě byl přiznán odkladný účinek.

2. Žalobci a) a b) dále podali u zdejšího soudu s účinky podání ke dni **9. 10. 2017** společnou žalobu, v níž uvedli, že brojí proti napadenému rozhodnutí. Zároveň se však v petitu domáhali pouze zrušení odlišného rozhodnutí žalovaného a dvou rozhodnutí Městského úřadu Votice. (Řízení o této společné žalobě bylo u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 46 A 165/2017). V doplnění této společné žaloby žalobci upřesnili, že se domáhají mj. zrušení napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí Městského úřadu Votice. Společná žaloba byla v části směřující proti napadenému rozhodnutí žalovaného usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. 46 A 165/2017-10, vyloučena k samostatnému projednání. Věc byla dále vedena pod sp. zn. 46 A 177/2017.
3. Zdejší soudu následně usnesením ze dne 23. 1. 2018, č. j. 46 A 167/2017-24, spojil obě řízení o žalobách proti napadenému rozhodnutí (sp. zn. 46 A 167/2017 a sp. zn. 46 A 177/2017) ke společnému projednání.
4. Během ústního jednání dne 27. 2. 2017 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích. Žalobci prostřednictvím svého zmocněnce doplnili, že odvolání bylo podáno včas. Žalovaný počítal lhůty podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přičemž ale zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vyvlastnění“), ani zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon o urychlení výstavby infrastruktury“), neobsahují odkaz na správní řád. Žalobci proto počítali s patnáctidenní odvolací lhůtou, kterou dodrželi. Odvolání nepodal [míněn zřejmě žalobce a)] opožděně, neboť obdržel zásilku s obálkou k patnáctidennímu doručení. Žalobce a) zásilku vyzvedl 5. 5. 2017, a pak tedy odvolací lhůtu dodržel. Zákon neumožňuje desetidenní lhůtu.
5. Soud dříve, než přistoupil k posouzení důvodnosti žaloby, zkoumal, zda jsou ve vztahu k oběma žalobcům splněny podmínky řízení, jejichž případný nedostatek by mohl bránit projednání žaloby.
6. Pokud jde o věcnou příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí věci, je podstatné, že žaloba směřuje proti rozhodnutí nadřízeného správního orgánu, kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce a). Nejedná se tedy o žalobu směřující z části proti výroku o náhradě za vyvlastnění podle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění, k jejímuž projednání by byly příslušné soudy v občanském soudním řízení (§ 28 odst. 1 věta druhá zákona o vyvlastnění). Za dané situace tedy má soud za to, že věcná příslušnost k projednání a rozhodnutí věci náleží v plném rozsahu napadeného rozhodnutí soudům rozhodujícím ve správním soudnictví.

K výroku I.:

7. Negativní podmínkou řízení je překážka probíhajícího či zahájeného řízení (litispendence), bránící tomu, aby po zahájení řízení probíhalo u soudu o téže věci jiné řízení. Smyslem a účelem této podmínky je zabránit situaci, kdy je o jedné a téže věci jednáno a rozhodováno soudem dvakrát. Připuštění možnosti projednávání téže věci ve více řízeních by bylo v rozporu s principy právní jistoty a předvídatelnosti rozhodování soudů [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 5. 2011, sp. zn. 1 As 47/2011-75; všechna rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz]. Totožnost věci je přitom dána totožností účastníků řízení a identickým předmětem řízení (napadeným rozhodnutím). V daném případě vznikla tato překážka na straně žalobce a), který podal proti napadenému rozhodnutí dvě po sobě následující žaloby.
8. Samostatnou žalobu proti napadenému rozhodnutí podal žalobce a) dne 16. 10. 2017, tedy až po zahájení řízení o společné žalobě obou žalobců podané dne 9. 10. 2017. Překážka litispendence tedy od počátku brání projednání samostatné žaloby podané žalobcem a) dne 16. 10. 2017. Za dané procesní situace jde přitom o nedostatek podmínek řízení, který je neodstranitelný. Soudu proto nezbylo, než žalobu podanou žalobcem a) dne 16. 10. 2017 odmítnout pro nedostatek podmínek řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

K výroku II.:

9. Žalobkyně b) nebyla před vyvlastněním vlastníkem žádného z vyvlastněných pozemků a k těmto pozemkům neměla ani žádné jiné věcné právo, které by mohlo být vyvlastněním dotčeno. Z obsahu spisu neplyne, že by předmětné pozemky byly ve společném jmění manželů. Nebyla na rozdíl od žalobce a) účastníkem vyvlastňovacího řízení a proti prvostupňovému rozhodnutí o vyvlastnění nepodala odvolání. Podstatné je rovněž to, že v žalobě ani netvrdila a nedoložila, že by napadeným rozhodnutím byla jakýmkoliv způsobem zkrácena na svých právech, ať již hmotných či procesních. Již z obsahu žaloby, napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí o vyvlastnění je tak nade vší pochybnost zřejmé, že žalobkyně b) není nadána aktivní procesní legitimací ani aktivní věcnou legitimací k podání žaloby podle § 65 odst. 1 a 2 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59). Soud proto druhým výrokem žalobu podanou žalobkyní b) dne 9. 10. 2017 odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou zjevně neoprávněnou.

K výroku III.:

10. Dále se tedy soud zabýval již jen žalobou žalobce a) podanou dne 9. 10. 2017.
11. Soud posuzoval i včasnost této žaloby. V této souvislosti je třeba uvést, že na danou věc nelze vztáhnout ustanovení obsažené v § 2 odst. 5 věty první zákona o urychlení výstavby infrastruktury. Toto ustanovení sice zkracuje lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutím vydaným v režimu tohoto zákona, avšak, jak plyne z rozsudku NSS

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

ze dne 20. 4. 2016, č. j. 4 As 284/2015-105, zkrácení žalobní lhůty se neuplatní, pokud je napadeno rozhodnutí nadřízeného vyvlastňovacího orgánu, kterým bylo zamítnuto odvolání podle § 92 správního řádu. Ve věci rozhodované NSS se jednalo o zamítnutí odvolání pro nepřípustnost, nicméně jeho závěry lze bezpochyby vztáhnout i na zamítnutí odvolání pro opožděnost podle téhož ustanovení. V dané věci tedy lhůta pro podání žaloby činila podle § 72 odst. 1 s. ř. s. dva měsíce od doručení napadeného rozhodnutí. Žalobci a) bylo napadené rozhodnutí oznámeno doručením dne 31. 8. 2017 a žaloba byla podána dne 9. 10. 2017, tj. před uplynutím žalobní lhůty.

12. Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou, přičemž byly splněny i všechny ostatní podmínky řízení. Soud proto na základě žaloby žalobce a) podané dne 9. 10. 2017 přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a to v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud předesílá, že přezkum rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým bylo odvolání zamítnuto pro opožděnost podle § 92 odst. 1 správního řádu, se vždy omezuje pouze na otázku, zda byly skutečně splněny podmínky pro zamítnutí odvolání podle tohoto ustanovení a zda nebyl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Soud se s ohledem na zásadu subsidiarity nemůže zabývat věcným přezkumem rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publ. pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, a rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2012, č. j. 7 As 8/2012 - 37). Tak tomu je i v dané věci, kdy napadeným rozhodnutím bylo odmítnuto odvolání žalobce a) pro opožděnost. Žalobce a) uplatnil v žalobě ze dne 9. 10. 2017 množství různorodých námitek směřujících proti vyvlastnění pozemků. Proti závěru o opožděnosti jeho odvolání, na němž je vystavěno napadené rozhodnutí, ovšem namítl pouze to, že žalovaný postupoval podle nesprávného právního předpisu při počítání lhůt, neboť lhůta k podání odvolání měla činit patnáct, nikoliv deset dnů.
14. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce a) byl vlastníkem pozemků p. č. xxx v k. ú. O. u V. a k pozemku p. č. x v k. ú. Votice. Městský úřad Votice prvostupňovým rozhodnutím rozhodl o odnětí jeho vlastnického práva k těmto pozemkům za účelem realizace stavby „přeložka silnice I/3 Olbramovice“.
15. Podle dokladu o doručení (doručenky) bylo prvostupňové rozhodnutí zasláno do vlastních rukou žalobce a) na adresu jeho bydliště. Žalobce a) nebyl při doručování zastižen, a proto mu byla dne 20. 4. 2017 zanechána v jeho domovní schránce výzva, aby si písemnost vyzvedl ve lhůtě 10 dnů od uložení, s poučením o důsledcích nevyzvednutí. Písemnost byla téhož dne uložena a připravena k vyzvednutí na poště ve Voticích. Žalobce a) si uloženou zásilku osobně převzal, a to dne 5. 5. 2017, přičemž převzetí potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence.
16. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce a) osobně u Městského úřadu Votice dne 19. 5. 2017, což plyne z razítka podatelny na odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl jako opožděné. V odůvodnění uvedl, že

žalobci a) bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno dne 20. 4. 2017 a téhož dne byla zásilka připravena k vyzvednutí. Vzhledem k tomu, že dne 30. 4. 2017 byla neděle a následující den byl státní svátek, připadl poslední den desetidenní úložní lhůty na 2. 5. 2017. Prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno fikcí dne 2. 5. 2017. Žalobce a) si je převzal dne 5. 5. 2017 a odvolání podal až dne 19. 5. 2017. Vzhledem k tomu, že nepodal žádost o prominutí zmeškání úkonu, posoudil žalovaný odvolání jako opožděné.

17. Podle § 24 odst. 1 správního řádu platí, že „[j]estliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“
18. Podle § 83 odst. 1 první věty správního řádu „[o]dvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.“
19. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného o opožděnosti podaného odvolání. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci a) doručováno do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovní služby. Z doručky plyne, že žalobce a) nebyl v době doručování dne 20. 4. 2017 zastižen, v souladu s § 23 odst. 1 správního řádu byla tedy zásilka uložena a žalobci byla zanechána výzva k jejímu vyzvednutí ve lhůtě deseti dnů s poučením o následcích jejího nevyzvednutí (§ 23 odst. 4 a 5 správního řádu. Desetidenní úložní lhůta tak uplynula dne 30. 4. 2017, jelikož ale tento dne připadl na neděli a následující den (1. 5. 2017) byl státní svátek, uplynula úložní lhůta až dne 2. 5. 2017. Tímto dnem nastala fikce doručení prvostupňového rozhodnutí (§ 24 odst. 1 správního řádu). Skutečnost, že si žalobce a) fyzicky vyzvedl uloženou zásilku s prvostupňovým rozhodnutím až dne 5. 5. 2017 na okamžiku doručení, resp. vzniku fikce doručení nic nemění (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2014, č. j. 10 Ads 21/2014 - 25, rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2013, č. j. 3 As 58/2013 - 46).
20. Lhůtu k podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu upravuje § 83 odst. 1 správního řádu, který se použije subsidiárně, neboť zákon o vyvlastnění ani zákona o urychlení výstavby infrastruktury neobsahují zvláštní ustanovení o lhůtě k odvolání. V tomto ohledu lze přisvědčit argumentaci žalobce a). Nelze však souhlasit s jeho tvrzením, že žalovaný při posouzení včasnosti odvolání postupoval nesprávně, neboť aplikoval desetidenní lhůtu k podání odvolání. Žalobce a) totiž zaměňuje desetidenní úložní lhůtu, jejíž marné uplynutí má za následek vznik fikce doručení, a patnáctidenní odvolací lhůtu, která začala běžet dnem následujícím po fikci doručení. V daném případě bylo dnem určujícím počátek lhůty k podání odvolání úterý 2. 5. 2017. Následujícího dne počala běžet patnáctidenní odvolací lhůta, která tak uplynula dne 17. 5. 2017. Žalobce a) podal odvolání až dne 19. 5. 2017, tedy až po jejím uplynutí. Nepožádal přitom ani o určení neplatnosti doručení nebo jeho okamžiku podle § 24 odst. 2 správního řádu. Žalovaný proto postupoval zcela správně, pokud odvolání jako opožděné zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu. Uplatněná žalobní námitka je nedůvodná.
21. Soud dodává, že se v dané věci nemohl zabývat žalobními námitkami, které směřují proti meritu věci tj. vyvlastnění pozemků žalobce a), neboť předmětem posouzení byl pouze přezkum závěru o opožděnosti odvolání. Stejně tak se soud nezabýval ani

námitkami, které svým obsahem nesměřují proti napadenému rozhodnutí žalovaného, nýbrž proti jiným rozhodnutím žalovaného a jiných správních orgánů. Žaloby byly v těchto částech vyloučeny k samostatnému projednání a soud se jimi bude zabývat v samostatných řízeních.

22. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu podanou žalobcem a) dne 9. 10. 2017 zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

K výroku IV.:

23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a odst. 3 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu odmítnutí žalob. Ve vztahu k žalobě zamítnuté výrokem III. by měl žalovaný vůči žalobci a) právo na náhradu nákladů řízení, neboť byl v této části plně úspěšný. Žádné náklady mu však v řízení před soudem nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly a přiznání náhrady nákladů ani nepožadoval. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.
24. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že s ohledem na zásadu hospodárnosti řízení samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Podle § 28 odst. 4 zákona o vyvlastnění má totiž žaloba odkladný účinek přímo ze zákona.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje B. K.

